

Rapport

Rapport

Rapport betreffende een klacht over de Belastingdienst/Douane West uit Hoofddorp.

Datum: 21 april 2011

Rapportnummer: 2011/117

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop hij en zijn gezin op 7 mei 2009 op Schiphol zijn behandeld door medewerkers van de Douane.

Bevindingen

1. Controle op liquide middelen door de Douane

De Douane is één van de instanties die belast is met het toezicht bij de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering. Wanneer natuurlijke personen de Europese Gemeenschap binnenkomen of verlaten, zijn zij op basis van artikel 3:2 van de Algemene Douanewet verplicht aangifte te doen voor liquide middelen met een waarde van € 10.000 of meer. Op basis van Verordening 1889/2005 is de Douane bevoegd om de naleving van deze aangifteplicht te controleren door middel van controle van natuurlijke personen, hun bagage en vervoermiddel. Het niet, onvolledig of onjuist doen van de aangifte is strafbaar gesteld in artikel 10:1 van de Algemene Douanewet.

Op basis van een risicoanalyse wordt op Schiphol dagelijks door de Douane een aantal uitgaande vluchten geselecteerd voor controle op liquide middelen. Het gaat hierbij om gemiddeld vier vluchten per dag. Het doel van de controle is het nakomen van de aangifteplicht te bevorderen. Door middel van een mobiel aangiftepunt wordt passagiers de mogelijkheid geboden om voorafgaand aan de douanecontrole te voldoen aan de aangifteplicht. Bij dit aangiftepunt staan informatieborden en worden flyers uitgedeeld om passagiers te wijzen op de aangifteplicht voor liquide middelen. Ook elders op Schiphol maakt de Douane gebruik van (roterende) informatieborden om passagiers te wijzen op de aangifteplicht. De informatie op de borden en flyers wordt in verschillende talen gegeven, naast het Nederlands ook onder andere in het Engels en het Spaans. In zijn informatie wijst de Douane passagiers erop dat het niet doen van aangifte kan leiden tot het missen van de vlucht. Gemiddeld doen vijf à zes passagiers per dag op Schiphol aangifte voor liquide middelen.

Wanneer de passagiers door de security check zijn gegaan, en er dus geen mogelijkheid meer bestaat om aangifte te doen voor liquide middelen, kunnen passagiers worden geselecteerd voor een controle door douaneambtenaren. Deze controle vindt plaats op

basis van concrete aanwijzingen door bijvoorbeeld een geldhond die contant geld kan onderkennen of op basis van risicoprofielen. Tijdens een kort interview, al dan niet afgezonderd van de overige passagiers door middel van een gordijn, worden vragen gesteld om te kunnen bepalen of passagiers meer dan € 10.000 bij zich hebben en hiervan geen aangifte hebben gedaan. De vragen kunnen onder andere gaan over route, reisduur, reisdoel en herkomst en bestemming van de meegenomen hoeveelheid liquide middelen. Mocht er tijdens het korte interview sprake zijn van een taalbarrière dan wordt er een andere douaneambtenaar geraadpleegd die de betreffende taal wel machtig is. Eventueel kan ook een telefonisch een tolk worden ingeschakeld.

Het vraaggesprek of andere aanwijzingen zoals bijvoorbeeld de inzet van de geldhond kunnen aanleiding zijn om de goederen en handbagage van een passagier te controleren. Indien wordt vastgesteld dat een passagier meer dan € 10.000 vervoert en daarvan geen aangifte heeft gedaan, komt de passagier in aanmerking voor een diepgaande controle. Het gaat dagelijks om één à twee passagiers die niet hebben voldaan aan de aangifteplicht en die onderworpen worden aan een dergelijke controle. Het doel van deze controle is de benodigde aangiftegegevens alsnog te kunnen verkrijgen en de juistheid hiervan te controleren. Ook kan deze controle leiden tot het vaststellen van een redelijk vermoeden van witwassen. De Boete Fraude Coördinator (hierna: BFC) wordt op de hoogte gebracht wanneer bij een passagier een diepgaande controle wordt uitgevoerd. De BFC beslist vervolgens aan de hand van de feiten en omstandigheden de omvang van de diepgaande controle en voert een zorgvuldigheidstoets uit waarbij het belang van de passagier om de uitgaande vlucht te kunnen halen wordt afgewogen tegen het controlebelang van de Douane. Als de BFC beslist dat een passagier de vlucht gaat missen dan wordt dit door de controlerende ambtenaren aan de passagier medegedeeld.

Tijdens de diepgaande controle, die plaatsvindt in de reclaimruimte, wordt nagegaan of er bewijsmiddelen, zoals opnamebewijzen van de bank, aanwezig zijn. Aan de hand van een vragenlijst, met als doel de herkomst en bestemming van het geld te achterhalen, wordt gecontroleerd of de verstrekte informatie juist is. Door middel van vragen, waarbij de vragenlijst dient als richtlijn voor de ambtenaren, wordt de juistheid van de inmiddels verstrekte aangiftegegevens geverifieerd. Aan de hand van de vragenlijst beoordeelt de ambtenaar welke vragen relevant zijn om aan de passagier te stellen. Ook kunnen er aanvullende vragen worden gesteld. De vragenlijst staat los van het strafrechtelijk verhoor dat plaats vindt in het kader van het niet doen van de aangifte. Als alles duidelijk is dan wordt dit door de douaneambtenaar doorgegeven aan de BFC. De BFC toetst aan de hand van de resultaten van de vragenlijst en de aanvullende informatie of er al dan niet sprake is van een vermoeden van witwassen. Daarnaast wordt door de Douane een proces-verbaal opgemaakt waarbij de passagier een schikking wordt aangeboden, de BFC bepaalt hierbij de hoogte van de boete. Nadat de diepgaande controle is afgerond, wordt de passagier vanuit de reclaimruimte begeleid naar de transferbalie waar de situatie wordt uitgelegd.

2. Algemene feiten

Verzoeker en zijn echtgenote, geboren in Peru maar woonachtig in Spanje en met de Spaanse nationaliteit, reisden op 7 mei 2009 met hun twee kinderen (een zoon van tien en een dochter van vier jaar) van Barcelona naar Schiphol. Zij zouden op Schiphol overstappen op een vlucht naar Lima om daar familie te bezoeken. Deze vlucht zou om 10 uur 's ochtends vertrekken. Bij de veiligheidscontrole bij het instappen voor de vlucht naar Lima ontdekte de Douane dat verzoeker en zijn echtgenote elk meer dan € 10.000 aan contant geld bij zich hadden. Omdat ze wettelijk verplicht zijn hiervan voor het instappen aangifte te doen, werden verzoeker en zijn echtgenote nader ondervraagd waardoor ze hun vlucht naar Lima misten. Verzoeker en zijn echtgenote stelden dat zij tijdens het verhoor door medewerkers van de Douane niet correct zijn behandeld. Tevens zou er geen medische zorg zijn verleend aan hun kinderen terwijl zij daar wel om hebben gevraagd.

Verzoeker diende over het bovenstaande op 25 juni 2009 een klacht in bij de Nationale ombudsman en verzocht daarbij om een schadevergoeding. In eerste instantie werd de klacht ter behandeling doorgestuurd naar de Belastingdienst/Douane (hierna: de Douane). Hierna werden enkele brieven over en weer gestuurd (waaronder een weergave van de verklaringen van de betrokken ambtenaren van de Douane) waarna de Douane de klacht op 23 november 2009 schriftelijk afhandelde. De Douane oordeelde dat de klacht van verzoeker ongegrond was en wees het verzoek om schadevergoeding af. Hierna volgden weer enkele brieven tussen verzoeker, de Nationale ombudsman en de Douane waarna de Nationale ombudsman op 8 juni 2010 een onderzoek naar de klacht opende. In het kader van het onderzoek vond op 26 augustus 2010 een hoorzitting plaats op Schiphol waarbij zowel verzoeker en zijn echtgenote als de betrokken medewerkers van de Douane aanwezig waren.

3. Visie verzoeker: verzoekschrift 25 juni 2009

Verzoeker stelde dat op 7 mei 2009 in de wachtruimte, nadat de veiligheidscontroles hadden plaatsgevonden en voordat hij en zijn gezin het vliegtuig in moesten stappen, een man in een uniform hem om zijn geld vroeg. Verzoeker vond dit een rare vraag omdat de veiligheidscontroles al hadden plaatsgevonden maar liet deze man wel zijn geld zien. Volgens deze ambtenaar van de Douane zou verzoeker teveel geld bij zich hebben waarna verzoeker zijn jas en schoenen uit moest doen om aan te tonen dat hij niet meer geld bij zich had. Toen de echtgenote van verzoeker kwam vragen wat er aan de hand was, werd ook haar geld en het geld van haar zoon dat in haar tas zat geteld. De echtgenote van verzoeker stelde dat zij tijdens dit proces door een ambtenaar van de Douane werd gevraagd om haar bovenkleding op te tillen, dit in het bijzijn van de andere passagiers in de wachtruimte. Toen de ambtenaar aan verzoeker vroeg waarom hij geen aangifte had gedaan van dit geld, stelde verzoeker dat nergens stond dat hij dit moest melden.

Rond 9:40 werden verzoeker en zijn gezin verplaatst naar een ander deel van Schiphol (de verhoorruiimte bij reclaim 4) om daar nader ondervraagd te worden. Dezelfde ambtenaar als bij de gate ondervroeg verzoeker terwijl een collega de vertaling deed. Zijn paspoort werd van verzoeker afgenomen, er werd een kopie gemaakt van zijn bankpas en zijn portemonnee werd doorzocht. De ambtenaar stelde verzoeker vragen over de herkomst van het geld. Volgens verzoeker waren de vragen erg intimiderend en insinueerde de ambtenaar dat verzoeker, van Peruaanse komaf, geen recht zou hebben op zoveel geld. Omdat verzoeker niet kon bewijzen hoe hij aan het geld kwam, gaf de ambtenaar volgens verzoeker aan dat hij al het geld in beslag kon nemen. Verzoeker toonde zich bereid om naar Barcelona te gaan om de relevante papieren te halen. Verzoeker stelde dat hij en zijn vrouw als ouders het geld en de papieren van de kinderen bij zich hadden. Hierop werd hem gevraagd waarom hij het geld niet over het hele gezin had verdeeld, dan was er niets aan de hand geweest. Verzoeker stelde dat hij zijn vrouw het geld uit veiligheidsoverwegingen bij zich droegen omdat zij de kinderen niet in gevaar wilden brengen. Tijdens het gesprek was verzoeker erg zenuwachtig waardoor hij niet duidelijk wist wat het document inhield dat hij aan het einde van het verhoor tekende. Wel verbaasde het verzoeker dat hem tijdens het verhoor niet is gevraagd of hij contact op wilde nemen met zijn advocaat of met de Spaanse ambassade.

Tijdens het verhoor van verzoeker hadden zijn kinderen medische zorg nodig maar deze werd volgens verzoeker niet verleend. Verzoeker stelde dat het verhoor zes uur duurde en dat zijn gezin in die tijd geen eten kreeg. Omdat de kinderen van verzoeker geen eten kregen, konden hun medicijnen niet op het juiste tijdstip worden toegediend. Toen het gezin een dag later dan gepland in Lima aankwam, moest de dochter van verzoeker met een ambulance naar het ziekenhuis worden vervoerd vanwege hevige bronchitis en koorts.

Nadat het verhoor van verzoeker was afgerond werd zijn echtgenote ondervraagd, haar verhaal kwam overeen met hetgeen verzoeker had verklaard. Ook werd alle bagage van verzoeker en zijn gezin doorzocht, verzoeker stelde dat dit op erg brute wijze gebeurde waardoor de koffers beschadigd raakten en met tape dichtgeplakt moesten worden. Ook zouden volgens verzoeker tijdens het doorzoeken van de koffers enkele dingen kapot zijn gegaan wat voor verzoeker extra kosten met zich meebracht. Verder kregen zowel verzoeker als zijn echtgenote een boete van € 500 opgelegd. Op de opmerking van verzoeker dat hij kon bewijzen waar het geld vandaan kwam en dat een deel van het geld van zijn kinderen was, werd volgens hem niet ingegaan.

Verzoeker en zijn gezin werd rond 15:50 meegedeeld dat er voor een dag later (8 mei 2009) een vlucht zou worden geregeld naar Lima en verzoeker slecht een klein bedrag zou moeten bijbetalen. Uiteindelijk moest verzoeker echter € 2.248 betalen voor nieuwe tickets. Verzoeker stelde dat er daarnaast ook sprake was van andere kosten zoals het herstellen van de schade aan de bagage (€ 530) en de medische kosten voor zijn dochter bij aankomst in Lima (€ 180). Ook zou er nu nog steeds sprake zijn van medische kosten voor met name zijn kinderen. Zo moest de zoon van verzoeker bij terugkomst in

Barcelona naar een psycholoog en zouden beide kinderen erg bang zijn terwijl ze dat voorheen niet waren. Verzoeker stelt dat het hele gezin nog steeds erg lijdt onder de behandeling door de douaneambtenaren op Schiphol.

In verschillende telefoongesprekken en brieven die volgden op het bij de Nationale ombudsman ingediende verzoekschrift gaven zowel verzoeker als zijn echtgenote herhaaldelijk aan dat de behandeling door de Douane op Schiphol erg slecht was en dat deze behandeling bij het hele gezin emotionele schade heeft veroorzaakt. Ook vraagt verzoeker zich af waarom er geen videobeelden zijn bewaard van het incident bij de gate (met name van het moment dat de echtgenote van verzoeker haar bovenkleding optilde). Deze vraag is telefonisch voorgelegd aan de Douane met daarop de reactie dat alleen live wordt gekeken en dat beelden nooit langer dan een week bewaard blijven tenzij er sprake is van ongeregelheden.

4. Verslag hoorzitting 26 augustus 2010

Hierna volgt het verslag van de hoorzitting die op 26 augustus 2010 op Schiphol plaatsvond. Bij deze hoorzitting waren zowel verzoeker en zijn echtgenote als de betrokken medewerkers van de Douane aanwezig.

4.1. Gebeurtenissen bij gate F6

Verzoeker verklaart dat hij met zijn echtgenote en twee kinderen onderweg was van Barcelona naar Lima via Schiphol. Bij gate F6, waar de vlucht naar Lima zou vertrekken, vond die dag een controle op liquide middelen plaats. Verzoeker vertelt dat hij en zijn gezin veel handbagage bij zich hadden. Eerst ging hij samen met zijn gezin door de controle waarbij alles goed verliep. Hun zoon gaf zijn portemonnee aan zijn moeder. Hierna gaf verzoeker zijn paspoort aan zijn echtgenote en ging hij terug om de rest van de bagage te pakken. Toen hij opnieuw door de security ging, werd hem om zijn paspoort gevraagd, dit had hij niet bij zich. Er werd hem toen gevraagd om zijn schoenen uit te doen, ook zijn colbert werd onderzocht. Er werd aan hem gevraagd hoeveel geld hij bij zich had. Zijn echtgenote kwam hierop aangelopen. Ook aan haar werd om haar paspoort gevraagd en hoeveel geld zij bij zich had. De heer N van de Douane stelde deze vragen in het Engels, hij vroeg de echtgenote van verzoeker ook of ze geld onder haar kleding had zitten en gebaarde daarbij naar haar lichaam. Zij tilde vervolgens haar blouse omhoog in het bijzijn van de andere passagiers. Ondertussen was ook de heer M (douanemedewerker) aanwezig, hij kon het een en ander naar het Spaans vertalen. Toen de ambtenaren van de Douane erachter kwamen dat het gezin meer dan de wettelijke limiet aan contant geld bij zich had, werden de paspoorten van het hele gezin in beslag genomen. Er werd hen verteld dat ze deze vlucht naar Lima zouden missen en ze werden zonder verdere informatie meegenomen naar de verhoorruimte bij reclaim 4.

De echtgenote van verzoeker verklaart dat zij zag dat bij de gate haar man werd gefouilleerd en zijn kleding doorzocht en hun zoon riep. Zij liep hierop naar haar echtgenoot, deze vroeg haar om zijn paspoort omdat zij alle papieren had. De heer N pakte hierbij de envelop met de paspoorten van het hele gezin af en de envelop werd doorzocht. Hierna werd ook de tas van de echtgenote van verzoeker doorzocht, alles werd uit haar tas gehaald. Zowel het geld uit haar portemonnee als dat uit die van haar zoon werd geteld. De heer N legde niet uit waarom dit gebeurde. Daarna zei hij in het Engels "money, money" en wees dat ze haar schoenen uit moest trekken en haar blouse omhoog moest doen. De echtgenote van verzoeker begreep hem niet goed en was over dit alles erg verbaasd maar deed wat haar werd gevraagd en trok haar schoenen uit en deed haar blouse omhoog. De heer N sprak erg luid en kwam erg arrogant over. Omdat verzoeker en zijn echtgenote erg angstig waren, gaven zij toe aan alles dat werd gevraagd.

De heer N verklaart dat hij dagelijks 3-4 controles uitvoert. Bij gate F6 vroeg hij rond 9:40 aan verzoeker of hij geld bij zich had, deze zei dat hij € 5.000 bij zich had. Na het tellen van het geld bleek hij € 10.195 bij zich te hebben. Verzoeker moest zijn schoenen uittrekken en deze zijn nader bekeken. Hierna vroeg hij aan de echtgenote van verzoeker of zij ook geld bij zich had. Uit het tellen van het geld bleek dat zij € 10.500 bij zich had. Hij stelde haar de vragen in het Engels en zijn collega vertaalde het. Hij vroeg hierna aan de echtgenote van verzoeker of zij ook elders nog geld had, hij heeft dit wijzend op zijn lichaam gedaan maar heeft haar niet gevraagd haar blouse op te tillen, hij heeft ook niet gezien dat zij dit deed. Tevens merkt hij op dat visitatie bij vrouwen gedaan moet worden door een vrouwelijke douanebeambte. Tijdens de controle van verzoeker en zijn gezin is het hem niet opgevallen dat zij dit als onprettig ervoeren. Bij de gate beoordeelde hij dat verzoeker en zijn gezin teveel geld bij zich hadden zonder dit te hebben aangegeven. Na overleg met de BFC is toen besloten om een diepgaande controle uit te voeren waarbij specifieke vragen worden gesteld. De BFC beslist of passagiers hun vlucht moeten missen, hij gaf hiervoor toestemming naar aanleiding van het verslag van de heer N. Vanaf de gate werden verzoeker en zijn gezin meegenomen naar de verhoorruimte bij reclaim 4, dit is de normale procedure en de familie werkte volgens hem normaal mee.

De heer M voegt hier aan toe dat het gezin rustig was, alleen de zoon huilde en schreeuwde. De heer M verklaart dat hij hierop de echtgenote van verzoeker heeft gevraagd om de zorg van haar zoon op zich te nemen. Voorts verklaart hij dat hij al, voordat hij assistentie ging verlenen aan de heer N, zicht had op de controle en dat daarbij geen visitatie is uitgevoerd aan de kleding van de echtgenote van verzoeker.

4.2. Verhoorruimte bij reclaim 4

Verzoeker verklaart dat hij in de verhoorruimte apart werd genomen van zijn gezin, zijn echtgenote bleef met de kinderen in een andere ruimte. Het verhoor van verzoeker door de heer N en de heer M vond plaats terwijl twee andere douanebeambten de handbagage doorzochten in dezelfde ruimte. Er werden veel verschillende vragen aan verzoeker

gesteld om vast te stellen hoe hij aan dit geld was gekomen. Hij werd erg depressief van het soort vragen dat werd gesteld, bijvoorbeeld over zijn eigendommen en maandelijkse rekeningen die hij betaalde. Hij begreep dat er getwijfeld werd of hij dat geld eerlijk had verdiend. Op dat moment had de Douane het geld nog in beslag, de enige manier voor verzoeker om het geld terug te krijgen zou zijn: naar Barcelona gaan om daar alle documenten te halen om de herkomst van het geld te bewijzen. Er werd hem verteld dat hij een boete zou krijgen maar de hoogte van de boete wijzigde gedurende het verhoor. Verzoeker vertelt dat hij antwoordde dat hij het geld niet zwart had verkregen maar dat hij als Spaans staatsburger de herkomst van het geld kan verantwoorden. Hij heeft de manier van vragen stellen als discriminerend ervaren, hij zou als een dief zijn bestempeld. Tegen hem werd gezegd dat hij met twee kinderen en als enkele kostverdiener nooit zo'n bedrag had kunnen sparen. Hij vond het verhoor vernederend, onmenselijk, zinloos en beledigend. In de verhooruimte werd verzoeker niet gevisiteerd, dit was al bij de gate gebeurd. Tijdens het verhoor werden de koffers van het gezin in de ruimte ernaast doorzocht zonder dat verzoeker daarbij aanwezig was, dit werd gedaan door twee andere douanebeambten. Toen verzoeker vroeg of hij een leidinggevende kon spreken, werd dit in eerste instantie toegezegd, later bleek dit niet mogelijk. Nu, tijdens deze hoorzitting wordt volgens hem ontkend dat dit ooit beloofd is. Zijn antwoorden zouden worden vergeleken met die van zijn echtgenote. Voor alle bagage was doorzocht, had de heer N hem al iets laten tekenen over de boete. De manier van behandelen hangt volgens verzoeker samen met zijn afkomst, zijn rechten worden niet gerespecteerd. Waarom anders zou hij een papier betreffende de boete moeten ondertekenen voordat de bagage in zijn geheel was doorzocht?

De echtgenote van verzoeker verklaart dat zij in de tussentijd verbleef in een andere verhooruimte met hun twee kinderen. Tijdens de tweeënehalf uur dat het verhoor van haar echtgenoot duurde, werd zij bewaakt door een vrouwelijke douanebeambte. De vierjarige dochter kreeg een hoestaanval, de echtgenote van verzoeker vroeg om water en medicijnen uit de koffer. De douanebeambte begreep haar niet en bracht haar een andere tas met medicijnen. Haar dochter had het erg benauwd en moest veel slijm ophoesten, de zoon van verzoeker heeft de douanebeambte toen om tissues gevraagd. Deze zijn door de heer D.K. (douanebeambte) gebracht. De hele tijd was de tienjarige zoon van verzoeker erg zenuwachtig, hij heeft onophoudelijk gehuild en geschreeuwd. Uiteindelijk is hij met zijn hoofd op de tafel in slaap gevallen.

De heer M verklaart dat de medicijnen waar de echtgenote van verzoeker om vroeg, door hem aan haar zijn gegeven, deze zaten in de tas waar ook eten in zat.

Verzoeker en zijn echtgenote verklaren dat zij graag medische hulp hadden gekregen voor hun dochter, in het mapje waar de paspoorten in zaten, zat ook een doktersverklaring met betrekking tot de gezondheid van hun dochter. Bij aankomst in Peru moest hun dochter met een ambulance naar het ziekenhuis worden vervoerd omdat ze haar medicijnen te laat had gekregen. In de zes uur dat het verhoor en de nasleep duurde was de toestand van de hele familie erg verslechterd. Het verbaast verzoeker dat de Douane zo lang nodig had om

vier koffers te doorzoeken omdat er volgens de Douane misschien geld in zou zitten. In geen enkele koffer zat geld, al het geld zat in de verschillende portemonnees. Voor verzoeker zijn de belangrijkste punten de manier waarop het verhoor heeft plaatsgevonden, de visitatie van zijn echtgenote en de zorg voor zijn kinderen. Hij zou niet als mens maar als object zijn behandeld.

De heer N verklaart dat hij tijdens het verhoor in reclaim 4 aan verzoeker heeft verteld dat hij aangifteplichtig was en dat er in de controlesfeer nadere vragen aan hem gesteld zouden worden. Verzoeker en zijn echtgenote konden een boete krijgen die op kon lopen tot € 1.000 per persoon, als uit het verhoor bleek dat sprake was van criminele praktijken dan zou de FIOD erbij worden gehaald. Dit alles is met verzoeker besproken. De heer N merkt op dat verzoeker tijdens het verhoor een beetje zenuwachtig was, hij vond het raar dat al deze vragen aan hem werden gesteld. De heer N stelt dat hij zich hield aan een vaststaande vragenlijst om te achterhalen wat de bron van het geld was. Tijdens het verhoor werd voor hem alles duidelijk, hij had geen vermoeden van witwassen of het gevoel dat verzoeker aan het liegen was. De controle moest echter worden afgemaakt zodat hij verantwoording af kon leggen aan zijn de coördinator. Uiteindelijk is besloten om een boete op te leggen. Rond 11:30 werd de verklaring van het verhoor opgesteld. De heer N merkt op dat verzoeker niet om medische zorg of om een leidinggevende heeft gevraagd, wel om de BFC, deze kon echter niet komen.

De heer M verklaart dat verzoeker enkel heeft gevraagd om de persoon te spreken die de beslissing tot een boete had genomen, maar dat hij niet heeft gevraagd om een leidinggevende te spreken. De heer M merkt voorts nog op dat hij verzoeker tijdens het verhoor erg rustig vond.

4.3. Begeleiding naar de KLM balie

De heer N en M verklaren dat zij na het verhoor samen met nog een douanebeambte rond 13:00 met het hele gezin zijn meegelopen naar de KLM balie om nieuwe tickets te regelen. Omboeken van de tickets bleek niet mogelijk, dit verbaasde de heer N en de heer M. Zij stellen beiden dat zij meeliepen met het gezin om te helpen met de bagage en de kinderen. Bij het vertrek vroeg verzoeker waar hij een klacht in kon dienen over de Douane, de heer M heeft hem dit uitgelegd. De Douane wist dus dat er een klacht zou komen van verzoeker, de heer M was echter wel verbaasd over wat er in de klacht stond. Volgens hem staan er dingen in de klacht die niet zijn gebeurd, zoals de visitatie en de vernederende vraagstelling. Hij stelt wel dat het zou kunnen dat verzoeker alles als vernederend heeft ervaren.

Verzoeker verklaart dat ze pas om 15:00 naar de KLM balie zijn gelopen, het verhoor zou veel langer dan twee uur hebben geduurd. Als bewijs heeft hij foto's die hij bij de KLM balie met zijn telefoon maakte van de bagage en zijn telefoonrekening waaruit blijkt dat hij om 15:30 (toen hij bij de balie stond) met zijn reisbureau heeft gebeld.

De heer M verklaart dat hij daarbij niet meer aanwezig was. Het verhoor is volgens hem rond 13:00 afgerond, dit staat ook op de verklaring. Volgens hem zou de echtgenote van verzoeker het tijdstip van afronding van het verhoor in twijfel hebben getrokken omdat het erg lang duurde voor het gezin bij de KLM balie iemand te spreken kreeg. Dit zou echter geen deel meer uitmaken van de controle door de Douane. Ook zou pas na afronding van het onderzoek zijn gezegd dat moest worden bijbetaald voor de tickets.

4.4. Vragen van de substituut ombudsman

Op vragen van de substituut ombudsman antwoorden de heer N en de heer M als volgt. Beide ambtenaren geven aan dat zij beseffen wat de impact van de douanecontrole voor de betreffende reizigers kan zijn en dat zij zich kunnen voorstellen hoe een en ander door de reiziger wordt ervaren. Zowel de heer N als de heer M vonden verzoeker en zijn echtgenote rustig tijdens het verhoor. Wel staat vast dat hun zoon heeft gehuild. De heer M verklaart dat verzoeker en zijn echtgenote rustig waren vergeleken met mensen bij de 100% controle, waar vaker sprake is van verbaal agressieve en fysiek onrustige mensen. Verzoeker en zijn echtgenote waren juist rustig, netjes en meewerkend en probeerden de douanebeambten het werk niet onmogelijk te maken. Soms is het voor de Douane nodig om strenger te zijn, dit was bij verzoeker en zijn echtgenote niet nodig. De heer M verklaart dat zij van binnen misschien een ander gevoel hadden maar dat dit naar buiten toe niet te merken was. Hij verklaart verder dat het moeilijk is om dergelijke gezichtsuitdrukkingen te interpreteren en hiervoor ook niet is opgeleid. Het komt vaker voor dat betrokkenen huilen in soortgelijke situaties, die voor mensen ongewoon zijn. De heer N verklaart dit vervelend te vinden. Toch moet de Douane deze controles uitvoeren, het is heel erg voor het gezin maar het is zo.

Verzoeker verklaart dat hij nu, tijdens de hoorzitting, netjes te woord wordt gestaan maar dat dat toen niet het geval was. Hij snapt dat de Douane zijn werk moet doen maar hij vindt dat de heer N erg uit de hoogte deed in het bijzijn van de andere passagiers. Verzoeker voelde zich hierdoor gedwongen om mee te werken. Verzoeker verklaart dat er een verschil is tussen rust en angst, hij en zijn gezin waren angstig. Zij werkten mee met de Douane omdat ze wisten dat ze niets te verbergen hadden. Ook stelt hij dat er sprake is van een verschil in de verklaringen. De heer M zou niet hebben vertaald bij de visitatie van de echtgenote van verzoeker omdat hij op dat moment nog niet aanwezig was, hij kwam pas later aangelopen en vertelde toen in het Spaans dat verzoeker en zijn echtgenote aangehouden zouden worden.

De heer M verklaart dat hij wel degelijk bij F6 aanwezig was maar dat het misschien niet was opgevallen.

Op de vraag of de Douane een dergelijke situatie in de toekomst anders zou aanpakken nu ze weten wat voor effect dit heeft gehad op verzoeker en zijn gezin antwoorden de douanemedewerkers als volgt. De heer M verklaart dat hij niet weet hoe het anders

gedaan zou moeten worden en hoe zulke gevoelens voorkomen moeten worden. Het is de procedure dat de lijst met vragen wordt afgewerkt. Daarnaast kunnen geen andere dingen gedaan worden behalve de mensen op hun gemak stellen.

Verzoeker en zijn echtgenote antwoorden op dezelfde vraag als volgt. Zij snappen dat de Douane volgens bepaalde procedures werkt maar zij vinden dat de Douane zich aan de juiste procedures moet houden. Zo had hun handbagage ook al bij de gate doorzocht kunnen worden.

Verzoeker merkt voorts op dat het zijn plicht is tegenover de Douane de juiste verklaringen af te leggen en de plicht van hem en zijn echtgenote is om mee te werken. Volgens de Douane zou hij een fout hebben gemaakt maar hij stelt dat dit niet zo is. Omdat tijdens het verhoor en het onderzoeken en teruggeven van de bagage zijn rechten niet zijn gerespecteerd, wilde verzoeker met een meerdere van de douanemedewerkers spreken. Om te zorgen dat dit niet zou gebeuren, werd het gezin volgens hem begeleid naar de KLM balie en dus niet om behulpzaam te zijn om nieuwe tickets te regelen. Na het verhoor heeft verzoeker hulp gezocht bij immigratie, na een telefoontje is toen iemand gekomen die hem en zijn dochter hebben meegenomen voor medische hulp. Zijn dochter is onderzocht door een arts, deze heeft ook gevraagd of verzoeker de medicijnen voor zijn dochter bij zich had. Verzoeker heeft hierna nog met een andere douanebeambte gesproken die hem wel correct heeft behandeld.

Verzoeker wil dat dergelijke situaties zich in de toekomst niet meer voordoen. Hij wil dat mensen geholpen worden en niet denigrerend worden behandeld en dat, als mensen zorg nodig hebben, zij deze krijgen. Ook bij een misstap hebben mensen recht op rechtshulp. Hij en zijn gezin kunnen dit alles niet achter zich laten, vooral de kinderen hebben er psychisch last van.

4.5. Waarneming van de substituut ombudsman

Tijdens de hoorzitting speelde ook de non-verbale communicatie een rol. Zo legde de heer N van de Douane door middel van gebaren uit hoe hij de echtgenote van verzoeker bij de gate vroeg of zij ook geld onder haar kleren droeg. Hij deed hierbij voor welk gebaar hij bij de gate heeft gemaakt, door zijn bovenkleding deels op te tillen en op zijn buik te kloppen. Wellicht is dit gebaar ook uit te leggen als het moeten op tillen van de kleding, de manier waarop de echtgenote van verzoeker dit heeft geïnterpreteerd.

5. Reacties naar aanleiding van het verslag van de hoorzitting

Na de hoorzitting werd het verslag hiervan naar alle betrokkenen gestuurd. De reactie van de Douane is verwerkt in het verslag. Verzoeker en zijn echtgenote konden zich niet vinden in het verslag van de hoorzitting en gaven in een brief aan de ombudsman weer hoe zij 7 mei 2009 hebben ervaren. Wat opvalt aan de weergave van verzoeker is dat hij

een bedrag van € 160 noemt, dit zou het bedrag zijn dat hij boven de wettelijke limiet van € 10.000 bij zich had. Het bedrag van € 160 is in eerdere brieven van verzoeker en tijdens de hoorzitting niet genoemd. Voorts stelt verzoeker dat hij door de Douane meer dan € 4.100 aan extra kosten heeft moeten maken, daar waar het in zijn verzoekschrift aan de ombudsman nog ging om € 2.248 voor de vliegtickets plus € 530 schade aan de bagage en € 180 aan medische kosten voor de dochter van verzoeker bij aankomst in Lima. Ook houdt verzoeker in zijn reactie vast aan zijn standpunt dat het verhoor al met al zes uur heeft geduurd.

In de reactie op het verslag van de hoorzitting geeft verzoeker verder met name aan dat hij en zijn gezin door de ambtenaren van de Douane erg slecht zijn behandeld op grond van hun huidskleur. Hoewel verzoeker in dit kader andere bewoordingen gebruikt dan tijdens de hoorzitting, gaf zijn reactie hierover geen aanleiding om het verslag aan te passen. Voorts verbaast verzoeker zich er opnieuw over dat er geen videobeelden bewaard zijn gebleven van de gebeurtenissen bij de gate. Omdat hierop echter al eerder een antwoord was gegeven door de Douane en hierover tijdens de hoorzitting niet is gesproken, gaf ook dit punt geen aanleiding om het verslag aan te passen.

6. Reactie van de Douane op de klacht

De Douane bevestigt in zijn reactie de controle op liquide middelen bij vlucht KL 743 naar Lima op 7 mei 2009. In het kader van deze controle zijn verzoeker en zijn echtgenote rond 9:40 uur gecontroleerd op liquide middelen. Verzoeker zou volgens de Douane tijdens het vraaggesprek met de controlerende ambtenaren hebben aangegeven dat hij en zijn echtgenote niet meer dan € 10.000 bij zich hadden. Uit de daarop volgende controle van de handbagage bleek echter dat verzoeker en zijn echtgenote beiden in het bezit waren van meer dan € 10.000 en dat dus niet was voldaan aan de aangifteplicht voor liquide middelen. De douaneambtenaren hebben de BFC hierover geïnformeerd welke vervolgens heeft besloten dat, aan de hand van de feiten en omstandigheden, verzoeker en zijn gezin de vlucht naar Lima zouden moeten missen vanwege het verdere diepgaande onderzoek.

Dit diepgaande onderzoek is door dezelfde ambtenaren uitgevoerd op een andere locatie. Hierbij zijn de aangiftegegevens verkregen en op juistheid gecontroleerd. Ook heeft er een visitatie aan de kleding van verzoeker plaatsgevonden en is alle bagage gecontroleerd. De Douane stelt dat deze controle rond 11:28 is afgerond. Daarna zijn verzoeker en zijn echtgenote verhoord over het niet doen van de aangifte en is hen een schikking aangeboden. Dit onderdeel van de controle is volgens de Douane rond 13:00 afgelopen waarna het gezin is begeleid naar de KLM balie.

De Douane stelt vervolgens dat verzoeker in zijn brief van 21 oktober 2009 (in een reactie op de brief van de Douane van 13 oktober 2009) aangeeft dat hij op de hoogte was de aangifteplicht maar deze verkeerd heeft geïnterpreteerd. Uit zijn brief blijkt namelijk dat verzoeker ervan uitging dat hij de wet niet overtrad omdat hij en zijn echtgenote met hun

kinderen reisden en zij met zijn vieren niet meer dan € 20.000 aan contant geld bij zich hadden. Volgens de Douane had verzoeker de hele situatie kunnen voorkomen door zich vooraf te laten informeren naar de juiste werking van de aangifteplicht. Indien dit voorafgaande aan de reis niet mogelijk was, dan had verzoeker zich op Schiphol tot het mobiele aangiftepunt van de Douane kunnen richten dat bij de gate stond. Tot slot stelt de Douane dat verzoeker bij de douanecontrole, op de vragen van de ambtenaar betreffende de hoeveelheid liquide middelen, niet naar waarheid heeft geantwoord. Mede hierdoor is besloten het controlebelang van de Douane te stellen boven het belang van verzoeker om de vlucht naar Lima te halen. De Douane merkt hierbij op dat niet is gebleken dat verzoeker en zijn echtgenote op onjuiste gronden zijn gecontroleerd of dat de Douane onjuist gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheden.

Beoordeling

7. Het evenredigheidsvereiste

Het evenredigheidsvereiste houdt in dat overheidsinstanties voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel.

7.1. Gebeurtenissen bij gate F6

Het evenredigheidsvereiste houdt in dat het doel van Douaneonderzoek het middel dient te rechtvaardigheden. Douaneonderzoeken moeten plaatsvinden, maar een dergelijk noodzakelijk onderzoek dient niet onnodig belastend te zijn voor de persoon die wordt onderzocht. De medewerkers van de Douane moesten de afweging maken of het proportioneel was dat verzoeker en zijn gezin hun intercontinentale vlucht zouden missen om uitgebreid onderzoek te doen naar de herkomst van het geld dat verzoeker en zijn echtgenote bij zich hadden.

De Douane is gerechtigd om een dergelijk onderzoek te doen. In deze fase kiest de Douane doorgaans voor snelheid om te voorkomen dat reizigers onnodig, dat wil zeggen zonder een uitgebreider onderzoek in de reclaimruimte, hun vlucht missen. Onderzoek vindt dan plaats bij de gate zelf. In het geval van verzoeker en zijn gezin ging dit echter ten koste van de zorgvuldigheid.

In eerste instantie stelde een medewerker van de Douane aan verzoeker de vraag hoeveel geld hij bij zich had. Toen bleek dat verzoeker meer dan de toegestane € 10.000 bij zich had was dit aanleiding om bij de gate een nader onderzoek uit te voeren. Op dat moment was de snelheid geen reëel doel meer omdat dat wat eventueel bereikt had kunnen worden (het halen van de vlucht) voor verzoeker niet meer bereikt kon worden. De Douane koos ervoor een zorgvuldig onderzoek naar verzoeker uit te voeren. Aan de andere kant ging de Douane bij de echtgenote van verzoeker door met het snelle onderzoek, wellicht

omdat, als bij de echtgenote van verzoeker minder dan € 10.000 was aangetroffen, zij samen met de kinderen verder had kunnen reizen. De echtgenote van verzoeker werd in het bijzijn van de andere passagiers gevraagd naar de hoeveelheid geld die zij bij zich had. Omdat er sprake was van een taalbarrière, vroeg de douaneambtenaar in het Engels en door middel van handgebaren en wijzen op zijn lichaam, aan de echtgenote van verzoeker of zij geld onder haar kleren had. Zij interpreteerde dit als de vraag om haar t-shirt omhoog te tillen en deed dit dan ook in het bijzijn van andere passagiers.

Hoewel de Douane zich strikt genomen aan de geldende regels hield en het controlebelang van de Douane stelde boven het belang van verzoeker en zijn gezin om de vlucht te halen, heeft de zorgvuldigheid van dit onderzoek geleden onder de snelheid waarmee het onderzoek werd uitgevoerd. Dit laatste blijkt met name uit het handgebaar van de douanemedewerker dat door de echtgenote van verzoeker verkeerd werd begrepen. Het was voor de echtgenote van verzoeker erg belastend om in het bijzijn van de andere passagiers haar blouse op te tillen. De Nationale ombudsman oordeelt dat de keuze van de Douane om op deze manier de snelheid in het onderzoek te houden in dit geval niet proportioneel was. Binnen de gegeven tijd had de Douane voor een zorgvuldiger en minder belastende aanpak moeten kiezen.

De Douane had ervoor kunnen kiezen om eerst de komst van een Spaanssprekende medewerker af te wachten zodat de vraag in het Spaans herhaald had kunnen worden. Deze medewerker stond immers al bij de gate en had binnen afzienbare tijd aanwezig kunnen zijn. Ook had de Douane ervoor kunnen kiezen om verzoeker en zijn echtgenote apart te nemen achter het gordijn zodat de echtgenote van verzoeker niet in het bijzijn van de overige passagiers haar t-shirt op had moeten tillen. In een dergelijke situatie had de visitatie bij de echtgenote van verzoeker hoe dan ook moeten gebeuren door een vrouwelijke douanebeambte.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

7.2. Verhoorruimte bij reclaim 4

In het licht van het evenredigheidsvereiste rijst hier de vraag of het proportioneel is dat de medewerkers van de Douane in de verhoorruimte bij reclaim 4 hun vragenlijst afwerkten terwijl onduidelijk was wat hiervan de toegevoegde waarde was. Ook nadat het vermoeden van witwassen of terrorisme was verdwenen, ging de Douane door met het stellen van de vragen op de lijst.

Nadat de Douane de afweging had gemaakt verzoeker en zijn echtgenote nader te ondervragen over de herkomst van het geld, werd de ondervraging vervolgd in de verhoorruimte bij reclaim 4. Uit het verslag van de hoorzitting blijkt dat de douaneambtenaren al gedurende het verhoor van verzoeker tot de overtuiging kwamen dat er in dit geval geen sprake was van witwassen of terrorisme. Op grond van het beleid van

de Douane kozen de ambtenaren er echter voor om hun vragenlijst af te werken. Verzoeker vond alle vragen erg vervelend en voelde zich beschuldigd en stelde dat hij respectloos was behandeld. Tevens zorgde de situatie voor extra druk op de zorg voor de kinderen van verzoeker en zijn echtgenote.

De Nationale ombudsman oordeelt dat het in dit geval niet proportioneel is dat de Douane de lijst met belastende vragen verder afwerkte toen al duidelijk was dat er geen sprake was van witwassen en terrorisme en toen bleek dat de situatie erg belastend was voor verzoeker en zijn gezin. Er is door de Douane gesteld noch is tijdens het onderzoek gebleken dat met het na dat moment doorzetten van het stellen van vragen nog een belang was gemoeid. Als de Douane de afweging had gemaakt de lijst niet verder door te lopen was de emotionele schade voor verzoeker en zijn gezin waarschijnlijk kleiner geweest.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

8. Het vereiste van correcte bejegening

Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat overheidsinstanties burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen.

8.1. Aandacht voor verzoeker en zijn gezin

Respectvolle behandeling houdt in dat aandacht wordt besteed aan emoties bij een dergelijk belastend onderzoek. Dit vraagt om vaardigheden in het herkennen van de emoties en het goed reageren daarop. Empathische vaardigheden moeten worden ingezet door bijvoorbeeld te benoemen dat sprake is van een lastige situatie voor betrokkenen. Mensen moeten op die manier met respect worden behandeld, de signalen die mensen uiten moeten niet genegeerd worden.

Er is in dit geval sprake van spanning in de relatie tussen de overheid en de burger. De Douane moet een grondig onderzoek verrichten, verzoeker is hieraan onderworpen maar tegelijkertijd staan hij en zijn gezin onder grote spanning in deze situatie. De douaneambtenaren stellen dat verzoeker en zijn echtgenote tijdens het verhoor rustig waren in vergelijking met bijvoorbeeld mensen die de 100% controle meemaken. Tevens stelt één van de ambtenaren dat hij niet is opgeleid om emoties te herkennen. Hoewel de Douane aan zijn plicht voldeed door verzoeker en zijn echtgenote te ondervragen over de hoeveelheid geld die zij bij zich hadden, oordeelt de Nationale ombudsman dat de Douane in dit geval tekort is geschoten in het inzetten van empathische vaardigheden. Het inzetten daarvan, bijvoorbeeld door het interpreteren van gezichtsuitdrukkingen is in een situatie als deze juist erg belangrijk. De Douane had in dit geval meer aandacht moeten hebben voor de emotionele toestand van verzoeker en zijn gezin tijdens het belastende onderzoek. De Douane had zich naar het oordeel van de Nationale ombudsman tijdens het verhoor

moeten afvragen wat de emoties van de kinderen (een zoon die huilde en erg overstuurd was en een dochter die ziek was) deden met de gevoelens van de ouders. Het ligt voor de hand dat ouders, ook al uiten zij dat niet, onrustig worden als hun kinderen dat zijn. In ongewone situaties zoals deze komen dergelijke gevoelens van onrust nog meer naar voren.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedragingen van de Douane is gegrond:

ten aanzien van de gebeurtenissen bij gate F6 en in de verhoorruijnte bij reclaim 4 wegens schending van het evenredigheidsvereiste.

ten aanzien van de aandacht voor verzoeker en zijn gezin wegens schending van het vereiste van correcte bejegening.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Onderzoek

Op 2 juli 2009 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. uit Spanje met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Douane West op Schiphol. Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Douane verzocht op de klacht te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan de betrokkenen. Verzoeker berichtte dat het verslag hem geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen. De reactie van de Douane gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

INFORMATIEOVERZICHT

1. Verzoekschrift van 25 juni 2009 aan de Nationale ombudsman.
2. Brief van de Douane/West/kantoor Hoofddorp van 13 oktober 2009.
3. Brief van verzoeker van 21 oktober 2009 aan de Douane/West.
4. Brief van verzoeker van 18 november 2009 aan de Douane/West.

5. Brief van de Douane/West/kantoor Hoofddorp van 23 november 2009.
6. Brief van de Douane/West/kantoor Hoofddorp van 23 maart 2010.
7. Verslag van de hoorzitting van 26 augustus 2010 op Schiphol.
8. Reactie van 6 oktober 2010 van verzoeker op de hoorzitting.
9. Reactie van 8 oktober 2010 van de Douane op de hoorzitting.
10. Reactie van 17 november 2010 van de Douane op de klacht en nadere vragen.
11. Reactie van 18 maart 2011 van de Douane op het verslag van bevindingen en aanvullende vraag.

Achtergrond

Algemene Douanewet

Artikel 3:2

De aangifte, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de verordening (EG) nr. 1889/2005 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 26 oktober 2005 betreffende de controle van liquide middelen die de Gemeenschap binnenkomen of verlaten (*PbEU L 309*) (verordening), wordt schriftelijk gedaan.

De identiteit van de aangever wordt vastgesteld met behulp van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

Bij regeling van Onze Minister van Financiën:

a. wordt een aangifteformulier vastgesteld;

b. worden regels gesteld omtrent de bij de uitvoering van de verordening:

1°. in aanmerking te nemen wisselkoers ter bepaling van de tegenwaarde in euro's van liquide middelen als bedoeld in artikel 2, onderdeel 2, van de verordening, waarvan het bedrag is uitgedrukt in een andere valuta;

2°. in aanmerking te nemen waarde van verhandelbare instrumenten aan toonder als bedoeld in artikel 2, onderdeel 2, onder a, van de verordening.

Bij regeling van Onze Minister van Financiën kunnen, in afwijking van het eerste lid, regels worden gesteld op grond waarvan de in artikel 3, eerste lid, van de verordening bedoelde aangifte langs elektronisch weg kan worden gedaan.

Artikel 10:1

Degene die goederen in het douanegebied van de Gemeenschap binnenbrengt in strijd met de artikelen 38 en 39 van het Communautair douanewetboek of goederen in andere delen van het douanegebied van de Gemeenschap binnenbrengt in strijd met artikel 177 van het Communautair douanewetboek, dan wel binnengebrachte goederen in strijd met de artikelen 40 en 41 van het Communautair douanewetboek niet bij de inspecteur aanbrengt of van de overeenkomstig artikel 40 van het Communautair douanewetboek aangebrachte goederen in strijd met de artikelen 36 bis en 36ter van het Communautair douanewetboek of artikel 186 van de toepassingsverordening Communautair douanewetboek geen summiere aangifte doet, of zonder toestemming van de inspecteur goederen wegvoert in strijd met het bepaalde in artikel 47 van het Communautair douanewetboek, wordt gestraft met geldboete van de derde categorie, of, indien dat bedrag hoger is, ten hoogste eenmaal het bedrag van de rechten bij invoer die ter zake van de goederen zijn verschuldigd.

Degene die een der in het eerste lid omschreven feiten begaat met het oogmerk de rechten bij invoer die ter zake van de goederen zijn verschuldigd, te ontduiken of de ontduiking daarvan te bevorderen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie of, indien dit bedrag hoger is, ten hoogste eenmaal het bedrag van die rechten.

Degene die uit zee of door de lucht goederen aanvoert ten aanzien waarvan het in artikel 2:2 genoemde tegenbewijs niet wordt geleverd, wordt geacht die goederen uit zee, onderscheidenlijk door de lucht, binnen het douanegebied van de Gemeenschap te hebben gebracht.

Degene die uit hoofde van artikel 3 van de verordening (EG) nr. 1889/2005 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 26 oktober 2005 betreffende de controle van liquide middelen die de Gemeenschap binnenkomen of verlaten (verordening) verplicht is tot het doen van aangifte en deze aangifte niet, onvolledig of onjuist doet, wordt gestraft met geldboete van de derde categorie.

Degene die een der in het vierde lid omschreven feiten opzettelijk begaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie.

Met betrekking tot de in het vierde en vijfde lid strafbaar gestelde feiten is artikel 10:15, derde lid, onder e, niet van toepassing.

2

2009.06165

de Nationale ombudsman